

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 248.

Femte Session.

74de Møde.

Torsdagen den 26de Januar.

(Forts.)

Raben: Jeg skal ogsaa tillade mig som Medlem af Udvalget at raade det ærede Thing til at vedtage, at man skal forhøje Lagthingsmændenes Diæter til 1 Rbd. Men, naar det ærede Medlem fra Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) har anført, at vi skulle tage Hensyn til de Diæter, som Rigsdagsmændene her have, og at vi, ved at forhandle om denne Sag, kom til at bruge flere Penge, end Talen blev om for Færøernes Vedkommende, saa kan det gjerne være, at hans Beregning er mathematisk rigtig — jeg har ikke gjort mig den Uleilighed at efterregne det —, men med Hensyn til de factiske Forhold er den aldeles urigtig; thi Rigsdagens Forhandlinger ville aldeles ikke blive sluttede hverken tidligere eller senere, fordi vi maatte tale eet Dvarteer eller to længere om denne Sag. Naar derhos den samme ærede Rigsdagsmand, hvis jeg ikke skulde have hørt meget feil, yttrede, at Nogle ikke ville være Medlemmer af Rigsdagen, fordi Diæterne vare saa lave, og han syntes at beklage dette, saa vil jeg for min Person finde, at det er meget gladeligt for os, at slige Mænd ikke ere komne herind, som kun vilde være komne, dersom Diæterne vare højere. Skulde jeg have Noget mod det Forslag, jeg som Medlem af Udvalget selv har været med at stille, saa er det det, at Diæterne paa Færøerne snarere ere for lave end for høje; men jeg skal imidlertid ikke længere tale derom, da jeg haaber, at det ærede Thing vil gaae ind derpaa, især efterat den ærede Minister er gaaet ind derpaa, og uden videre vil vedtage, at Diæterne skulle være 1 Rbd., hvilket efter min

Mening vil være en passende Godtgjørelse efter den Erfaring, vi have om Priserne paa Livsformødenhederne, som vi desuden maae forudsætte ligesaavel vilde blive højere efterhaanden paa Færøerne, som det lader til, at de vilde blive her.

Monrad: Det ærede Medlem af Thinget, som stærkest har opponeret imod Forslaget om Forhøielse af Diæterne, har ikke imødegaaet den Indvending, som er hentet imod ham fra den sandsynlige Reform af Forholdene paa Færøerne. Det er i højeste Grad sandsynligt, at de friere Forhold, som vistnok inden føie Tid vilde indtræde sammesteds, ville medføre en Omdannelse af Forholdene, og tillige en ikke ringe Priisforhøielse. Jeg troer ogsaa, at han har aldeles Uret, naar han ved Bestemmelsen af Diæterne alene tager Hensyn til, hvad en Almuesmand kan komme ud af det med; thi det er ikke derfra, at vi ere gaaede ud ved Bestemmelsen af Diæter, s. Ex. for Rigsdagens Medlemmer. Det er ganske almindeligt, at Almuesfolk synes, at det er en meget stor Sum, der ydes deres Repræsentanter; saaledes erindre vi ogsaa, at der var et temmeligt stort Røre, da der var Spørgsmaal, om Rigsdagsmændenes Diæter skulde være 2, 3 eller 4 Rbd.; men det skal man just ikke lade sig paavirke for stærkt af, da de, som leve i deres Hjem, ikke ere i Stand til at bedømme, hvad Opholdet paa et fremmed Sted og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, kan koste. Hvad det første Undringsforslag angaaer, da befinde vi os jo med Hensyn til Behandlingen af dette Lovforslag i en heldig Stilling, og det er ikke altid Tilfældet, at Folkethinget befinder sig i en saa heldig Stilling, som denne; thi skulde det foreliggende Lovforslag ikke blive til Lov,